

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Φινλανδίας που ασκήθηκε στις 16 Σεπτεμβρίου 2005

(Υπόθεση T-350/05)

(2005/C 281/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Φινλανδική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Tuula Rynnä)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής που εκδόθηκε και δημοσιεύθηκε στις 8 Ιουλίου 2005, με την οποία η Επιτροπή, κατά παράβαση της σύμφωνα με το άρθρο 10 ΕΚ αρχής της αμοιβαίας συνεργασίας, αλλά και της νομολογίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περί της υπό επιφύλαξη καταβολής οφειλομένων ποσών, αρνήθηκε να αρχίσει διαπραγματεύσεις με τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στο πλαίσιο της εκκρεμούς διαδικασίας 2003/2180 λόγω παραβάσεως κράτους μέλους βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, που αφορά την υπό επιφύλαξη καταβολή των αναδρομικώς επιβλητέων δασμών και των σχετικών τόκων από τη στιγμή που οι δασμοί κατέστησαν απαιτητοί μέχρι την ημέρα της πληρωμής
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την βαλλόμενη απόφασή της η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν υπείχε καμία υποχρέωση στην ως άνω υπόθεση κατά το άρθρο 232 ΕΚ. Η Φινλανδία είχε ζητήσει εγγράφως από την Επιτροπή, στηριζόμενη στο άρθρο 232 ΕΚ, σύμφωνα με την κατά το άρθρο 10 ΕΚ αρχή της αμοιβαίας συνεργασίας, αλλά και της νομολογίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περί της υπό επιφύλαξη καταβολής οφειλομένων ποσών, να αρχίσει διαπραγματεύσεις μέχρις ότου το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εκδώσει απόφαση στην υπόθεση αυτή σχετικά με την υπό επιφύλαξη καταβολή του ποσού των επίμαχων δασμών και των αντιστοίχων τόκων.

Η Φινλανδία υποστηρίζει ότι, με την βαλλόμενη απόφασή της, η Επιτροπή παρέβη τη Συνθήκη ΕΚ ή τις διατάξεις εφαρμογής της, υπό την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, δεύτερο εδάφιο, διότι, σε αντίθεση με τη σύμφωνα με το άρθρο 10 ΕΚ αρχή της αμοιβαίας συνεργασίας, αλλά και με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περί της υπό επιφύλαξη καταβολής οφειλομένων ποσών, αρνήθηκε να αρχίσει διαπραγματεύσεις όσον αφορά τη διαδικασία λόγω παραβάσεως κράτους μέλους αριθ. 2003/2180 που κίνησε η ίδια η Επιτροπή σχετικά με την υπό επιφύλαξη καταβολή των αναδρομικώς επιβλητέων δασμών που οφείλονται σύμφωνα με τον κανονισμό 1150/2000/ΕΚ Ευρατόμ (1) από τη στιγμή που οι δασμοί κατέστησαν απαιτητοί μέχρι την

ημέρα της πληρωμής, χωρίς να αιτιολογήσει την αρνητική απόφασή της, κατά παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ.

(1) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 130 της 31/05/2000, σ. 1).

Προσφυγή — αγωγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2005 — Kubanski κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-353/05)

(2005/C 281/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα [στο εξής: προσφεύγουσα]: Gabrielle Giancarla Sharon Kubanski (Leggiuno, Ιταλία) [εκπρόσωποι: Massimo Condinanzi και Devis Bono, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 14ης Ιουνίου 2005, με την οποία απορρίφθηκε η υπ' αριθ. R/170/05 ένσταση που υπέβαλε στις 16 Φεβρουαρίου 2005, και, συνακόλουθα, να ακυρώσει την απόφαση D(2002)34440 της 16ης Δεκεμβρίου 2004·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή στην καταβολή της μισθολογικής διαφοράς, αναδρομικά από 16 Ιανουαρίου 2005 και έως την πραγματική αναπόσπληση της προσφεύγουσας στην κατηγορία Β IV, κλιμάκιο 2, και, ειδικότερα, στην καταβολή του ποσού που θα προσδιοριστεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, ενδεχομένως με διεξαγωγήπραγματογνωμοσύνης·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην παρούσα υπόθεση η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως με την οποία η καθής κατήγγειλε τη συναφθείσα στις 4 Οκτωβρίου 2004 σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, με την οποία η προσφεύγουσα προσελήφθη σε θέση εκτάκτου υπαλλήλου. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά την Επιτροπή, ο λόγος της καταγγελίας ήταν η μη συνδρομή στο πρόσωπο της προσφεύγουσας των απαιτούμενων από το άρθρο 5 του ΚΥΚ όρων. Ειδικότερα, κατά την καθής, ο τίτλος σπουδών της προσφεύγουσας